

SIG Sauer P239

MGR. JAN TETŘEV

» SIG Sauer
P239

» Zbraň je už na první pohled velmi elegantní, všechny hrany jsou zaoblené. Značení dokládá, že byla vyrobena nebo alespoň smontována v Německu.

Značka SIG Sauer patří dnes mezi pistolemi k těm, které mají vynikající renomé a jsou k mání za ještě stále přijatelné, byť rozhodně nikoli lidové ceny. V souvislosti se značkou SIG se vždycky připomínala švýcarská kvalita a v souvislosti se značkou Sauer kvalita německá. Dnes ovšem můžeme hovořit maximálně o švýcarské tradici a značce a německé, případně také americké kvalitě. Na stránkách Střelecké revue jsme vás už seznámili se střeleckými zkušenostmi s dlouhou řadou zbraní SIG Sauer, ale na některé se přesto ještě nedostalo. Tak to napravujeme.

Pistole SIG Sauer dnes v Evropě vyrábí továrna firmy SIG Sauer GmbH v severoněmeckém Eckenförde, která je, stejně jako značka J. P. Sauer und Sohn (lovecké a sportovní kulovnice) a další zajímavé zbraňové značky (Blaser, Mauser), vlastněna pány Michaelem Lükem a Thomasem Ortmeierem. Výroba v Německu úspěšně běží a firma má také svůj závod v Americe, protože poptávka po pistolích byla v posledních několika letech – kvůli obavám z Obamy – velmi silná. A jak se zdá z posledních událostí, možná minimálně na nějakou dobu ještě zesílí.

Americká „dcera“ SIG Sauer (dříve Sigarms) působí od roku 1990 v Exeteru

(New Hampshire). Zbraně této značky patří v Americe díky svým vlastnostem k těm absolutně nejpobulárnějším. Požívá je řada tamních federálních, státních i lokálních policejních složek – údajně je jimi vyzbrojena třetina bezpečnostních profesionálů v USA. Pistole SIG Sauer se dobře prodávají také v Evropě.

P239

Při návštěvě u firmy Zbraně Liberec jsme se spolu s Alešem Chudobou rozhodli vyzkoušet pistoli SIG Sauer P239 v ráži 9 mm Luger (jak známo, Aleš Chudoba je ctitel této značky, s níž už vystřílel pěkných pár míst na bedně).

Model P239 není žádná novinka posledních týdnů, ale vyzkoušená sa-

monabíjecí pistole, která přišla na trh v roce 1996. Je to kompaktní pistole s kapacitou zásobníku osm nábojů, tedy zbraň nikoliv služební, ale spíše obranného typu. Logicky navazuje na služební řadu této značky. V době svého vzniku stál model P239 někde mezi služebními pistolemi SIG Sauer a pistolemi model P230 na náboji 9 mm

SIG SAUER P239 (9 mm LUGER)

celková délka	168 mm
délka hlavně	92 mm
hmotnost prázdné zbraně	0,78 kg
kapacita zásobníku	8 nábojů

Browning krátký. Firma s ním vykryla mezeru ve své nabídce v segmentu, který byl v polovině 90. let spolehlivě rostoucí, zatímco trh s civilními zbraněmi jako celek stagnoval – to především kvůli stagnaci amerického trhu, který svíraly pověstné Clintonovy omezující zákony. A Clintonovým zá-

SIG Sauer P239 je stále vynikající kompaktní pistole, na které si dali konstruktéři i výrobci záležet.

konům vyšla pistole P239 vstříc, protože kapacita zásobníku byla méně než deset nábojů, což bylo magické, Clintonovými mágy určené číslo, jež mělo spasit bezpečnost Američanů. (Doufejme jen, že Obamovi šamani neprosadí ještě magičtější číslo nula.)

V době, kdy pistole P239 přišly na trh, se jejich ocelové závěry a rámy z hliníkových slitin vyráběly v americkém závodě, další díly byly německé provenience. U první série se konečná montáž prováděla v USA, pro jejichž trh byly pistole primárně určeny. Modely pro evropský trh se ale začaly záhy sestavovat v Německu, kde s největší pravděpodobností (a naše zbraň je toho důkazem) vznikají dodnes.

Martin Helebrant tuto pistolí v roce 1996 ve Střeleckém magazínu označil za podnikatelskou zbraň, tedy zbraň ke každodennímu nošení. Tehdy to jednoznačně byla pravda. Kurz koruny byl mizerný a platy výrazně nižší než dnes. V divokých 90. letech patřila pistole k základnímu vybavení mnoha podnikatelů. Vzhledem k růstu naší životní úrovně, k němuž od té doby došlo, můžeme dnes konstatovat, že

tuto zbraň si může dovolit nejen leč který velkopodnikatel, ale také mnohý živnostník, ba i zaměstnanec.

Sortiment variant modelu P239 v nabídce výrobce se od dob nástupu na trh příliš nezměnil. K rážím 9 mm Luger a 40 Smith & Wesson přibyla jen 357 SIG. Zatímco devítka má zásobník na osm nábojů, ostatní dvě nabízené ráže mají kapacitu jen sedm nábojů. Zbraň je, stejně jako na počátku, nabízena se spoušťovým a bicím mechanismem jak SA/DA, tak DAO.

Dnes ovšem existuje také provedení Tactical, které má delší hlaveň se závitkem k našroubování tlumiče. Výrobce nabízí také laděné pistole. Pokud se týká barevnosti, kromě černého základního provedení existuje také provedení

část hlavně snižovat a důsledkem je odemčení závěru. Uzamykací plochy jsou tvořeny přední hranou výhozního okénka a u hlavně přední plochou kvadratické části. Po odpojení závěru se závěr dál pohybuje dozadu. Na této dráze dojde k vytažení a vyhození nábojnice, k napnutí bicího mechanismu a při pohybu zpět nabere čelo závěru horní náboj a vysouvá jej z výústění zásobníku, aby byl dopraven do nábojové komory. Poté dojde k nucenému zdvihnutí zadku hlavně, a tím k uzamčení závěru.

Vývrt hlavně má šest drážek s délkou závitu 250 mm. Spoušťový mechanismus je seřízen tak, aby při spouštění v režimu SA byl odpor spouště kolem 20,6 N a při DA spouštění asi 46 N.

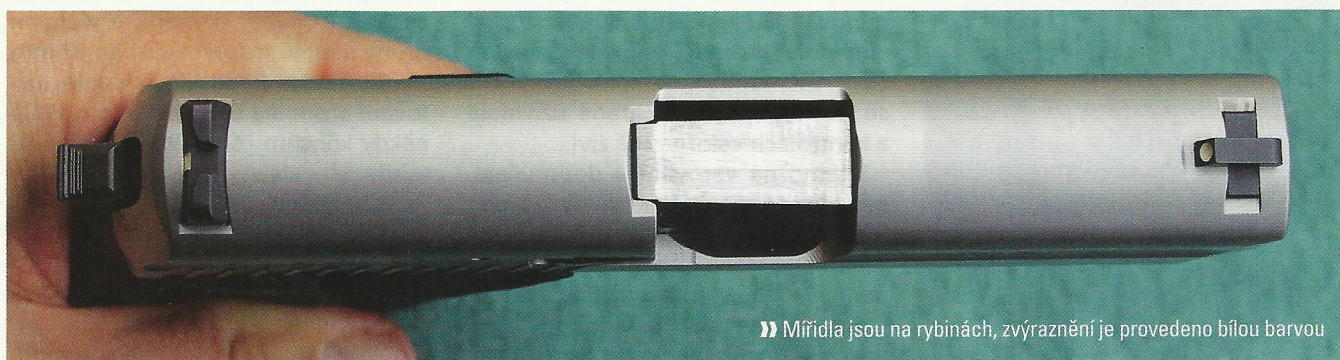
» Pistole je připravena k demonstraci: závěr je v zadní poloze, zajištěný záchytem, rameno spojovacího čepu je otočeno dolů

černo-nerozové, označované jako Two Tone. Právě tuto atraktivně a zároveň civilně vyhlížející pistolí jsme měli možnost vyzkoušet. (Pistole má dokonce svůj poplašný klon, který vyrábí firma Cuno Melcher, ale výrobce ostré zbraně ho nedistribuuje.)

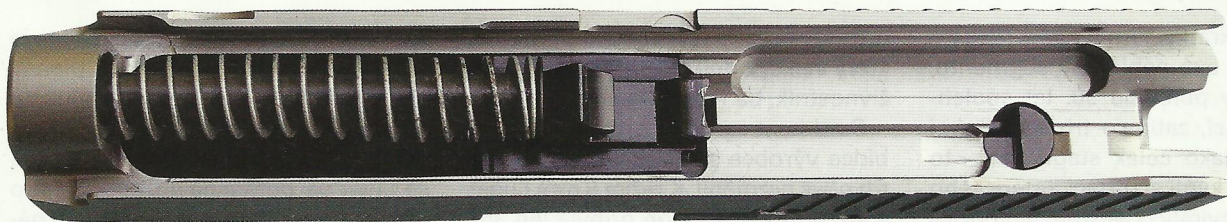
Konstrukce

Podíváme-li se na pistolí blíže, můžeme se přesvědčit, že hlaveň se závěrem má po výstřelu krátký zpětný pohyb. Na jeho konci narazí odemykací řídicí výstupek pod hlavní na kulisu v těle pistole. V této fázi se začíná zadní

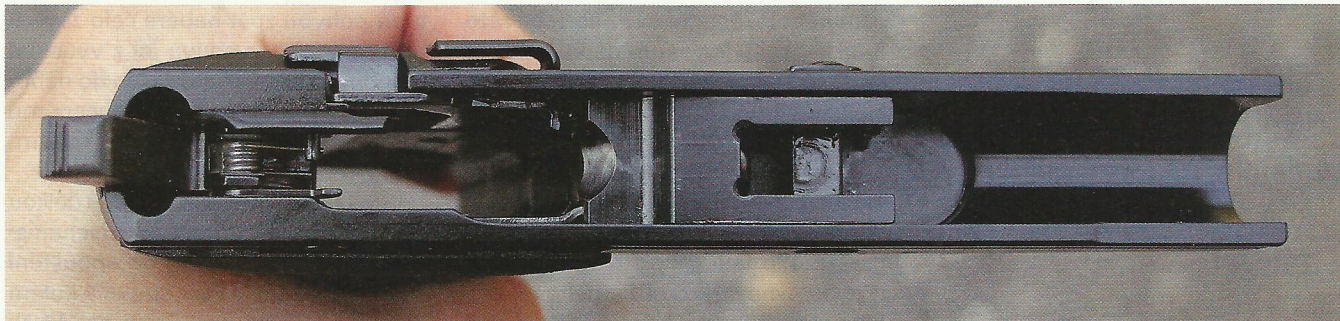
Pistole nemá manuální pojistku. Má však svislou blokovou pojistku, která znemožňuje pohyb úderníku, pokud není stisknuta spoušť, takže nehrozí nechtěný výstřel například při pádu zbraně. Další bezpečnostní prvek je vypouštěcí páka na levé straně před střenkou rukojeti, která umož-

» Mířidla jsou na rybinách, zvýraznění je provedeno bílou barvou

» Třískové
obrábění
součástí
je velmi
čisté

ňuje bezpečné vypuštění kohoutu na bezpečnostní ozub. Zbraň má záchyt zásobníku/střeleckou pohotovost. Po výměně zásobníku za plný stačí pouze stisknout záchyt závěru, čímž dojde k jeho uvolnění. Všechny ovládací prvky zbraně jsou pouze levostranné.

Muška i hledí jsou uloženy na závěru na rybině. Spodní část černých plastových střeňek s logem výrobce a označením typu zbraně přesahuje o několik milimetrů zásobníkovou šachtu.

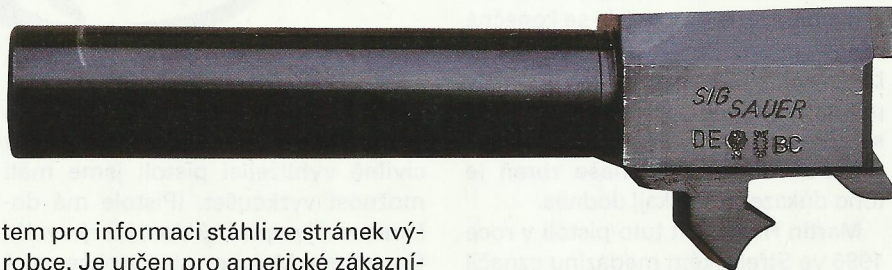
Rozebírání zbraně je jednoduché; neliší se od modelu P226 a od dalších podobných konstrukcí. Po vyjmutí zásobníku a kontrole nábojové komory stáhnete závěr dozadu a zajistíte ho záchytem závěru. Následuje otočení ramene spojovacího čepu tak, aby směřoval dolů. Poté stáhnete závěr

mírně vzad, přičemž se uvolní záchyt závěru, a závěr vysunete z vedení směrem vpřed. Po vyjmutí vratné pružiny s vodítkem stačí ze závěru vyjmout hlavěň.

Bezpečný manuál

Než přistoupíme k našim střeleckým zážitkům, podívejme se na manuál k pistoli, který jsme si večer před tes-

když je před použitím jakéhokoli výrobku upozorněn na bezpečnostní rizika, ale domníváme se, že tohle je za hranicí rozumu. Čtenář návodu musí přečtenými varováními otupět, anebo je, podobně jako my, raději ani nečte. Pak může přehlédnout některé varování, které je opravdu důležité... Prostě takové množství varování a upozornění je kontraproduktivní. Méně by dozajista

tem pro informaci stáhli ze stránek výrobce. Je určen pro americké zákazníky. Je obsáhlý, velmi jasný a skutečně poskytuje návod, jak s pistolí bezpečně zacházet. Ale obsahuje také spoustu balastu. Úřední šiml a tvůrčí nadšení zákonodárců jednotlivých amerických států neznají omezení. Nařídili, na co mají být tamní občané při koupi zbraně upozorněni, a výrobce to musel vepsat do manuálu. V každém státě (nebo skoro v každém) to samozřejmě zformulovali jinak, pochopitelně vše pod stupidním heslem „kdyby to jen jeden život zachránilo“. A kolik příživníků se na té papírové ochraně uživatele a kontrolách celoživotně živí...

Všemožná varování a doporučení, která mají nepochybně odvrátit žaloby „ubližených“ na výrobce zbraně, tak zaujmají přesně 12 stran ze 48. To ale není všechno, protože další varování jsou vložena do následného textu návodu. Rozumný člověk jistě snese,

znamenalo více. Mimochodem, když se prokoušete přes varování, dá se s manuálem slušně pracovat.

Střílíme

Už testy v době uvedení na trh ukázaly vysokou přesnost pistole, která má hlavěň dlouhou pouhých 92 mm. Tehdy spolupracovníci německého časopisu Caliber naměřili s různými druhy nábojů rozptyl od 51 do 62 mm na 25 metrů. Podobně dopadlo testování časopisu DWJ, které proběhlo někdy koncem roku 1996. P239 si už tehdy odnesla vynikající hodnocení.

Pistoli jsme tedy vzali na střelnici pod libereckým Sportparkem. Už první kontakt nás přesvědčil, že držíme v ruce něco, na čem si dala řada lidí velmi záležet. Hrany na celé pistolí, které by mohly za něco zachytit,

jsou zaoblené. Je zde evidentní snaha nepoškodit oděv a hlavně umožnit včasné vytažení zbraně ve chvíli, kdy ji obránce bude potřebovat. Prostě zbraň pro skryté nošení, nad kterou se hodně přemýšlelo. Také se ukázalo, že pistole je velmi kvalitně zpracovaná. Nikde žádné otřepy a nerovnosti.

Plnění zásobníku bylo zpočátku bezproblémové, ale osmý náboj ruce intelektuálově kladl odpor. Ovšem dostat ho do zásobníku nevyžadovalo nijak zásadní vypětí. Pistole se už na první pokus výborně drží. Plochá rukojeť je pozitivum pro střelce s kratšími prsty, anebo s celkově malou rukou. Ergonomie a dostupnost ovládacích prvků je vynikající. Už prvních několik výstřelů vyvolalo příjemný pocit. Spoušť má neobvykle hladký a příjemný sauerovský chod. Výstřel je zvládnutelný, zbraň prostě nekope.

Když se střílelo na deset metrů, končily střely ve většině případů ve středu terče. Když se terč posunul na 15 metrů, zkušenější střelec se udržel v desítky nebo kousek od ní. Desítky a devítky nebyly problém ani na

vzdálenost 25 metrů, ale musí se to umět. Zbraň si poradila jak s běžným střelivem 9 mm Luger značky Sellier & Bellot, tak se střelivem subsonickým, které se naskytlo. Při vystřelení asi stovky nábojů nedošlo k žádné závadě, pistole fungovala jako hodinky.

SIG Sauer P239 je stále vynikající kompaktní pistole, na které si dali konstruktéři i výrobci záležet. Je to zbraň pro každodenní nošení, ve které za větší peníze dostanete vynikající kvalitu. V provedení Two Tone s nerezovým závěrem stála na pultě Zbraní Liberec 23 220 Kč.